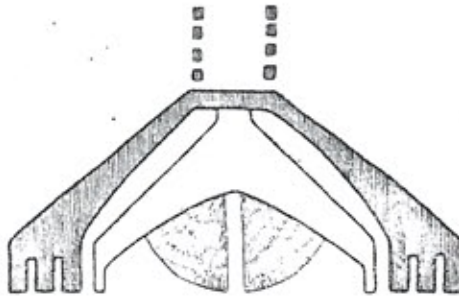

KÄSITEOLLISUUS

Suomen Käsityönopettajain
Liiton ulosantama
Sortavalassa
Lauri Mäkisen vastuulla.

Ilmestyy joka toinen kuukausi.
Tilauhinta 1 mk. 1/2 vuodelta.
Ilmoitushinta 20 p. 1 cm².
Lehden taloudenhoitaja: käsityönopettaja Nestori Laiho, Sortavalassa.

N:o 4. Heinäkuu.

Kotiteollisuutemme tulevaisuus.

III.

Maanviljelys ja kotiteollisuus.

Maanviljelys on ja tulee epäilemättä aina pysymään kansamme pääelinkeinona. Etusijassa juuri sitä on sen vuoksi maalaisolojemme taloudellisesti elpymiseksi vaalittava ja kehitettävä.

Nykyisenä työnjaon aikana, jolloin kukin koettaa kohdistaa työnsä yksiin tehtäviin, siinä mitä paraaseen onnistumiseen kehittyäkseen, ei maanviljelijänkään kannata voimiaan liiaksi jakaa. Varsinkin yhä edistynyt karjanhoito- ja meijerialous vaatii isomman talon eläjain, huolenpidon kokonaan osalleen talviseenkin aikaan.

Talossa, missä maanviljelys jonkun verran suurviljelysuuntoisuutta lähentelee, ei kotitekoisia esineitäkään enää tehdä kannata. Naisväki voinee jonkun kankaan ratokseen kutoa ja miesväki tärkeimmät kaluston korjaustyöt itse suorittaa. Mutta vakinaisia puhdetyö-illoja taloudellista hyötyä tuottavien veistosten aikaansaamiseksi pystymme enään harvoin suurtilallisen tuvassa hereille saamaan.

Pienviljelijä sitävastoin elää vielä senverran alkuperäisemmissä oloissa, ettei puhdetöitten tekoakaan hänen pirtissään liiaksi vanhanaikuiselle tunnu. Pienviljelijöille, he kun eivät yleensä monasti rahoja liikuttele, on edullisinta itse tärkeimmät talous- ja maanviljelyskapineensa valmistaa. — Ja milloin joku erikoinen tavaralaji alkaa taidokkaammin syntyä,

silloin voidaan sydäntalvi käyttää myötävienkin esi-neitten valmistamiseen.

Jos sitten ajattelemme irtaimen maalaisväestömme erilaisia toimintamahdollisuuksia, huomaamme, että kotiteollisuudella voisi heidän taloudellisen asemansa vakiinnuttamiseksi olla varsin huomattava merkityksensä.

Maattomallekin tarjoutuu sulan aikana runsaasti töitä tilallisen apurina. Ja erittäin suuri-arvoisen tämmöinen sivullinen apu maanviljelijälle, varsinkin kiireellisempään kesä-aikaan onkin.

Mutta eipä ole moninkaan seuduin maatamme tilattoman väestömme toimeentulosta talvisaikana pidetty semmoista huolta, että tämä osa maalaisrahvastamme saattaisi, leipähuolilta turvattuna, kotiseuduillaan kevään tuloa vuotella. Toisinaan on toki metsätöitä oman kunnan kuuluvilla, mutta varsinkin viimeaikoina ovat yhä isommat parvet joutuneet siirtymään loitommalta talvitöitä etsimään. Ja siihen se on monasti kesäkin huvennut, vieraan seudun savotan töihin totuttua. Kotikylän isännät sill'aikaa turhaan sitä entistä pulskaa poikaa tou'on panoon ja heinän tekoon vuottelee.

Jos on jo perettä, tulee vihdoinkin kutsuttua yhdessä samoja maailman kyliä kulkemaan.

Ollako tämmöisellä eläjällä oma pieni mökki kotikylän isännän korven kupeessa. Maata olisi edullisella vuokra-ehdolla hehtaarin tai parin ala ja

10

KÄSITEOLLISUUS

lehmälle laidunlupa. Kesän raataisi päiväläisenä isännälle, talven astioita, ajokaluja, luokkia, länkiä tai muuta kaupaksi käypää laatisi; osa kesäpalkkaa isännän metsästä tarvepuina tasattaisiin.

Mieleisen apulaisen saisi isäntä silloin tulevanakin kesänä, sillä tyytyväisenä mäkitupalaisensa oman kotilieden ääressä talven rahanalaista kauppatavaraa vesteleisi.

Jos tämä puoli maalaisoloja ylempänä esitettyyn suuntaan järjestettäisiin, voisivat maanviljelijät ja kotiteollisuuden harjoittajat keskenään mitä sopuisimpaan vuorovaikutukseen tulla. Tällöin ei maanviljelyskään tulisi kotiteollisuudesta kärsimään.

Lienee sen vuoksi varsin paikallaan toivoa, ettei hommassa olevia uusia kotiteollisuusjärjestöjä muodostettaessa pyritä aivan erilleen maanviljelysseuroista, vaan asetutaan näitten, maalaiskansan yleistä luottoa saavuttaneitten seurain kanssa suoranaisen vuorovaikutukseen, mieluummin niitten haara-osastoiksi. Sitä tukea, minkä maanviljelysseurain pitkäaikainen kokemus ja vakiintunut järjestö voi kotiteollisuusyhdistyksillemme tarjota, ei kummankaan edun vuoksi olisi käyttämättä jätettävä.

Suoranaisen taloudellisenkin avun tarpeessa on varaton mäkitupalaisveistäjä. Jos hän maataviljele-

vältä paikkakunnan väestöltä voisi luotonsaantia varten apua saada, voisi hän helpomminkin muussa suhteessa omavaraisena toimeen tulla.

Olisi erittäin suotavaa, että maanviljelijäin osuuskassat keskuslainarahaston myötävaikutuksella alkaisivat yhä enemmän kotiteollisuuden harjoittajia jäsenikseen ottaa. Omassa keskuudessaan ei mäkitupalaisilla ole juuri lainkaan mahdollisuutta saada rahakkaampaa osuuskassaa syntymään. Kun he muutenkin yhteistoiminnassa isäntämiestensä kanssa tulevat vuoden pitkään olemaan, heitä maatöissä auttaen, niin antakoot nämä samat parempi-osaiset osuuskassalaiset vuorostaan monipuolisen luottolaitoksensa siunausta tuottavan vaikutuksen langeta vähäväkimmäisten mäkitupalaisiensakin ja torppareittensa osalle. — Maanviljelijät kullakin paikkakunnalla hyvin tietävät, kutka kotiteollisuuden harjoittajat ovat pystyviä osuuskassan luottoa tosiparaakseen käyttämään, joten osuuskassan jäseniksi kykenemättömät voidaan vielä kehittymään jättää.

Jos missään niin maanviljelys- ja kotiteollisuusolojen yhteisessä järjestämisessä mielestämme yksilön etu kaikkien eduksi kääntyy.

Lauri Mäkinen.